

PAA RISE KIRKEGAARD

Saa højt imod Sky staar det ældgamle Spir
 med Vindfløjen drejet for Vind
 og Krydsankre drevet i Taarnsiden ind,
 med Glamhul mod Veje og Stier.

Naar Sol gaar af Havet, og Kvæg gaar af Fold,
 da lyder de malmfulde Slag,
 forkyndende Arbejdets Solskinsdag,
 ved Sommer, i Vinteren kold.

Og ringes saa Solen mod Aften ned,
 og Fuglene tier i Træ,
 og puttet sig stille har Kvæg og Kræ, —
 gaar Koner til Gravenes Sted.

En Blomst bliver stukket bag Buksbomkrans,
 og pyntet blir Gangens Kontur,
 mens Guldet paa Kirkens det ældgamle Ur
 maa lue i Solfaldets Glans.

Her ligger i Mulden den henfarne Slægt
 fra Huse og Gaarde og Bol,
 i Liv og i Død under selvsamme Sol
 og under Guds Varetægt.

Her vandrer til Kirke et Sognefolk,
 her toner de Salmer mod Hvælv,
 og Trøsteord lyder til Hjerter i Skælv
 fra Gudsordets viede Tolk.

Og tænder Kastanier sig Sommerskrud
 af Brudekærter i Sol,
 da knæler der Piger i Brudekjol
 for Alter, at signes af Gud, —

mens ind under Ringmurens Kamp og Tavl
 sig Vedbendrankeerne snor,
 og bag de Ranker, hvor Spurveve bor,
 det hvisker ved Munkeportsgavl. —

Johannes Tholle.

Fig. 241. Tom Petersen: Rise Kirke (Ærø) (Radering).